

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1937. Št. 11.

Posamezna šte. 1 Din.

Katoliška zavest

Ko sem se letos koncem avgusta mudil v italijanskem kopaliskem mestu Abano, sem imel priliko, da sem v hotelu spoznal nekega Amerikanca, „profesorja“, kakor so ga titulirali. Ko je prišel dotični gospod v naš hotel, je opazil v salonu, da sedi pri sosednji mizi italijanski katoliški duhovnik. Pričel je takoj glasno zabavljati „čez farje“. Drugi dan je pri kosilu še bolj glasno nadaljeval svoje neolikano sramotenje katoliškega duhovništva. Duhovnik pri sosednji mizi je molčal, gospoda v bližini je v zadregi poslušala zabavljanje. Ker „profesor“ ni nehal s svojim glasnim zbadanjem, je vstal pri bližnji mizi mlajši gospod — laik — in je zaklical po salonu: „To je škandal, da si upa nekdo v olikani družbi tako sramotiti duhovniški stan, če to zabavljanje ne bo takoj prenehalo, bom zapustil ta hotel.“ Glasno odobravanje je sledilo temu nastopu mladega gospoda, „profesor“ pa je osramočen utihnil in si ni na to nikdar več upal nadaljevati svojega „kulturnega“ početja.

Ob tej priliki mi je nehote prišlo na misel: „Bog ve, ali bi se pri nas v kakem hotelu našel tako odločen mož, ki bi tako javno branil čast svojih duhovnikov?“

V našem narodu se zadnja leta vrši prava ofenziva vseh veri in cerkvi sovražnih sil na katoliško cerkev in posebno na čast katoliškega duhovnika. V tovarnah, v gostilnah, na javnih shodih in privatno, povsod se napada z najgršimi podtikanjem in sramotenjem katoliške cerkev in katoliški duhovniki. Kaj vse se govori po naših kranjskih tovarnah ali pa po nekaterih kranjskih in okoliških beznicah! Kakor nas, katoliške duhovnike slikajo v svojih govorih razni moralni propali ljudje bi morali biti mi katoliški duhovniki naravnost izvršek človeškega rodu, če bi bilo le nekaj resnice na tem, kar nam vse očita. Ali se kdaj v tovarni ali gostilni oglasi kak mož, mladenič ali delavka, ki bi odločno nastopil za čast katoliškega duhovnika? Priznati moramo, da se tudi to zgodi, vendar v ogromni večini slučajev pa — vse molči. Apostol nesramnega obrekovanja ima korajžjo, da grmadi najgrše klevete, otroci cerkve pa pogosto nimajo poguma, da bi branili čast svojih duhovnikov.

Skoro vsak mesec si nasprotniki kaj izmislijo, da morejo grditi Cerkev in njenega duhovnika. Enkrat smo mi krivi, da se ponesreči štrajk, celo to so si upali trditi, da smo bili preoblečeni v policaje, da smo pretepali delavce po tovarnah. Drugič si kak pristaš tega ali drugega marksizma kratkomalo izmisli, da je ta ali drugi duhovnik izvršil kak zločin, duhovščini podtikajo vse mogoče pregrehe. Tretjič zopet naenkrat nastane govorica, da je ta in ta duhovnik nesel čez mejo toliko in toliko milijonov dinarjev in žal — ni je nikdar tako velike gluposti, da bi je ljudje ne verjeli...

Koliko je med našimi dobrimi slovenskimi katoliki mož in mladeničev, ki bi javno nastopili proti takeni krivičnemu podtikanju, obrekovanju in sramotenju?

Da ta posel obrekovanja in sramotenja opravljajo ljudje, katerim je brezbožna propaganda umorila že vso vest, poštenost in dostojnost, temu se pač ni čuditi. Iz gnojne jame more teči le gnojnica. Žalostno je to, da ljudje, ki so še verni kristjani to poslušajo, k temu molče in neredko vse verjamejo in celo odobravajo.

Med katoliki imamo nemajhno število tudi takih ljudi, ki kaj radi vse „pregrizejo“ in prekritizirajo, kar store duhovniki. Naj delamo kar koli, nobena reč jim ni prav, vse morajo pregovoriti in vse prekritizirati.

Nekoč je prišla l. 1934. v Kranj družba ljubljanskih meščanov pogledat novo ureditev naše cerkve. Pa stopi skozi glavna vrata znan ljubljanski inteligent in obstane pod korom ter občuduje naš lepi glavni oltar in pravi: „Lepo je!“ Na to pa vpraša poleg stoječega gospoda: „Kdo je pa napravil načrte za to?“

„Prof. Vurnik“, je bil odgovor.

„Zanič, zanič, zanič...“ je sedaj isti gospod ponavljal! Ker ni osebno prijatelj prof. Vurnika, je vsako njegovo delo „zanič“, čeprav ga je prej hvalil, ko še ni vedel, kdo je to ustvaril.

Tako, kakor sodi dotični ljubljčan, dela marsikak „kristjan“, ki še nosi krščansko ime, pa je v njem presneto malo katoliškega kristjana. Vse, kar duhovniki store, ves je zanič, zanič, zanič...

Celo taki kristjani se dobe, ki so sicer pobožni, prihajajo v cerkev in celo večkrat k zakramentom, toda glede opravljanja duhovnikov imajo pa tako kosmato

vest, da se mora človek čuditi, kako vse to spravljajo v sklad s svojo vestjo. Zdi se, kakor bi smatrali to kot neko zaslužno delo, če vsak korak in vsako duhovniško delo podvržejo svoji krivični kritiki. Vse za nič. Če o teh kaka oseba izreče malo neprijetno sodbo, je takoj ogenj v strehi in se pritožujejo o krivicah; če pa sami delajo krivico, to ni pa nič. Če se godi katoliško mislečim krivica, če jih spravljajo ob službo in na cesto, če jih zapirajo po nedolžnem, to ni nič, če se pa njih prištaš kam službeno prestavi, ker ga je pošteno „lomil“ v svoji službi, potem je pa to „krivica“, strašna krivica... Zdi se, kakor da bi bili danes katoliški duhovniki in z njimi tudi verni in odločni katoliki popolnoma brezpravni v očeh nekaterih „poštenjakov“.

Pred kratkim sem nekje bral, da je obiskal Rusijo neki pisatelj. Tam je videl žalostne razmere, nikjer svobode, delavstvo in ves narod skoro strada, pri nas berači bolje žive, je zapisal. Toda nikjer ni slišal ne enega človeka, ki bi bil kritiziral ali obsojal te razmere v boljševiškem peklu. Mislim, da bi bilo prav, če bi se katoliki včasih kaj od komunistov naučili. Je že skrajni čas, da katoliki res bolj, kakor pravimo, „skupaj držimo“! Saj ni nikjer vse vzorno, saj smo ljudje, tudi duhovniki, tudi sicer dobri katoliki, vsak lahko kaj zagreši. Toda, da bi pri svojih ljudeh ali morda celo pri škofih in duhovnikih vse le na slabo obračali in rajši vse gledali v slabi luči, kakor v dobri, to ni prav.

Svet je tak, kakršna so očala, skozi katera ga gledaš. Če opazuješ svojo okolico s črnimi očali, je vse — rastline, hiše, ljudje — črno. Če gledaš skozi zelene očali, je vse zeleno. Če gledaš razmere v katoliški cerkvi in delo katoliškega duhovnika le skozi črne — hudobne oči, je pač vse črno in slabo. Očisti svoje oko, pa boš marsikaj drugače videl.

Duhovne vaje za žene v Kranju

V kranjski župniji se držimo nekako te navade, da so vsako leto dvojne duhovne vaje — ene v adventu — ali nekoliko prej, druge pa v velikonočnem času. Letos se vrše predbožične duhovne vaje za žene in sicer od 7. do 11. novembra.

Duhovne vaje za žene se prične v nedeljo, dne 7. novembra popoldan po litanijah. Takrat bo prvi govor v župni cerkvi, kjer se vrše duhovne vaje. V ponedeljek, torek in sredo bo zjutraj ob pol šestih pridiga in na to sv. maša, zvečer pa je govor ob 8. uri, po pridigi pa blagoslov z Najsvetejšim.

Zaključek duhovnih vaj je v četrtek, dne 11. novembra. Ta dan je zjutraj ob pol šestih sklepni govor, na to skupno sv. obhajilo in sv. maša.

Vse žene iz cele župnije prav lepo vabimo, da se udeležijo teh duhovnih vaj.

Vse može in druge družinske člane pa prosimo, da

bi šli na roko svojim ženam in materam, da bi mogle vse prihajati k duhovnim vajam.

K pridigam med duhovnimi vajami za žene imajo dostop samo poročene žene. Posebno zjutraj naj drugi ne prihajajo v cerkev dokler ni pridiga končana.

Zjutraj po pridigi bo pri stranskem oltarju takoj sv. maša, dočim se bo po pridigi delilo pri glavnem oltarju sv. obhajilo.

Spovedovali bomo ob duhovnih vajah vsak dan zjutraj in zvečer.

Za ženine in neveste

Letos je bilo oklicanih že nad sto parov v naši župniji. Ko bi v župni pisarni ne bilo določenega časa za izpraševanje in pouk ženinov in nevest, potem bi ne mogli z delom naprej. Radi tega se vrši pouk za ženine in neveste le ob torkih ob 5. uri popoldne. Če bi imel kdo tehten razlog, da pride v župno pisarno drug čas na zapisnik, je mogoče, da se napravi z njim ženitovanjski zapisnik tudi druge dneve ob uradnih urah, k pouku za ženine in neveste pa mora priti vsak le ob torkih ob 5. uri popoldne.

Katere listine so potrebne za poroko?

Oni, ki stanujejo v svoji rojstni župniji ne potrebujejo nobenih listin.

Če pa kateri izmed zaročencev ne stanuje v rojstni župniji mora prinesiti s seboj k izpraševanju rojstni in samski list. Te listine se dobe v dotični župniji, kjer je bil kdo rojen.

Domovinski list ni nujno potreben, prav pa je, če ga prinese s seboj, kadar pride zaročenec na zapisnik.

Če stanujeta ženin in nevesta v kranjski župniji, naj prideta oba skupno v torek ob 5. uri popoldne v župno pisarno. Tu se napravi z njima najprej zapisnik, ki ga oba podpišeta, na to se pa vrši skupno za vse, ki isti dan pridejo, pouk za ženine in neveste. Če bi kdo prišel na ženitovanjski zapisnik kak drug dan izven torika, mora priti v torek popoldan ob 5. uri k pouku.

Pogosto stanujeta ženin in nevesta v različnih župnijah. Kako naj postopata v tem slučaju?

Najbolje je, da se najprej ženin zglašuje pri svojem župniku, ki napravi z njim ženitovanjski zapisnik. Ta zapisnik s potrebnimi podatki in dokumenti pošlje na to ženinov župnik v župnijo, kjer stanuje nevesta. Župnik neveste na to napiše v zapisnik potrebne podatke za nevesto in pošlje na to ženinovemu župniku vse potrebne podatke za oklice.

Oklici se morajo vršiti namreč v oni župniji, kjer stanujeta ženin in nevesta. Če stanujeta v različnih župnijah, se morajo vršiti oklici v obeh župnijah vsaj pa tudi še v drugih župnijah.

Ko so oklici v obeh župnijah izvršeni, gre ženin k svojemu župniku in dobi tam oklicni list, ki ga prinese župniku one župnije, kjer stanuje nevesta. Navadno se namreč vrši poroka v oni župniji, kjer stanuje nevesta. Če pa zaročenca želita imeti poroko v župniji,

kjer stanuje ženin, mora pa nevesta dobiti oklicni list pri svojem župniku in ga na to poslati ženinovemu župniku.

Pravilno more poročati le župnik one župnije, kjer stanuje nevesta ali ženin. Če pa želita zaročenca iti k poroki v kak drug kraj, mora pa dati župnik neveste potrebno pooblastilo za poroko onemu župniku, v katerega župnijo gresta k poroki.

Če gre n. pr. kak par k poroki na Brezje mora prinesiti s seboj na Brezje pooblastilo za poroko od domačega župnika.

Tuji državljani morajo imeti za poroko tudi dovoljenje svojih državnih oblasti. Največ je pri nas tujih državljanov iz Italije. Če se hoče pri nas poročiti državljani kraljevine Italije, mora prinesiti v župnišče s seboj kakor drugi: rojstni in samski list, poleg tega pa še domovinski list. Te listine morajo biti pravilno kolkovane! Vse te listine se na to pošljejo potom škofijskega ordinariata na italijanski konzulat, ki oskrbi od italijanskih oblasti izjavo, da ni zapreke po italijanskih zakonih za nameravani zakon. Ta uradni odlok italijanskih oblasti se imenuje Nulla Osta. Za ta postopek pa zahteva italijanski konzulat določeno takso v zlatih dinarjih oziroma lirah. Ker se pa valuta spreminja, se mora priložiti dotični prošnji na italijanski konzulat Din 200 za takso, kar od te svote ostane, vrne isti nazaj. Nulla Osta pa ne pride kar tako hitro iz Italije, za to naj italijanski zaročenci pridejo vsaj par mesecev pred nameravano poroko na zapisnik, da se jim vse pravočasno uredi. Nekateri primorski Slovenci se hočejo poročiti kar na „brzu ruku“, kar v enem tednu. Pa to ne gre. Nekateri se prej poznajo že cela leta, na to se pa kar naenkrat „splasijo“ in hočejo v par dneh imeti poroko. Če se jim ne ustreže, pa godrnjajo. Treba jo torej ob pravem času oskrbeti potrebne listine in poslati prošnjo za dovoljenje za poroko.

Poroke se dopoldan isti dan, ko so se vršili še oklici ne vrše. Če je bil kdo oklican enkrat za trikrat, mora po oklicih še čakati na poroko tri dni. Če ima tehten vzrok, da bi se poročil že isto nedeljo popoldan, ko so vršili enkratni oklici, je potrebno posebej prositi škofijski ordinariat za tozadevno dovoljenje, za kar pa se mora plačati primerna taksa.

Župnija Kranj

OZNANIJA ZA NOVEMBER:

1. Praznik vseh svetnikov, ob 6. sv. maša z enim in ob polnejstih petih sv. maša z dvema blagoslovoma. Popoldan ob pol treh rožni venec in litanije M. B., po litanijah je pridiga za verne duše, na to procesija na pokopališče, kjer so slovesne večernice in na to libera pred križem in petje žalostink.

Zvečer ob 6. uri se molijo v župni cerkvi vsi trije deli rožnega venca.

Popolni odpustki se morejo prejeti za verne duše v vica, vsakokrat, kadar se obišče cerkev in moli tam šestkrat očenaš, zdrava Marija in čast bodi v papežev namen, pogoj je tudi prejem sv. zakramentov. Spoved se opravi lahko teden prej, sv.

obhajilo se v ta namen more prejeti na praznik vseh svetnikov ali na vernih duš dan. Popolni odpustki se morajo dobivati od opoldan na praznik Vseh svetnikov do polnoči na vernih duš dan.

2. Sponim vernih duš, ob 5.40 se prične deliti sv. obhajilo na to dve sv. maši pri glavnem oltarju in 3 pri stranskem, ob 7.15 se prično slovesne jutranjice in hvalnice, na to slovesna sv. maša z libero. Ob 5. se prično na Rupi 3 sv. maše z liebro.

3. Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. maša z blagoslovom.

7. XXV. ned. po bink., zahvalna nedelja, obenem karitativna nedelja, prva nedelja v mesecu, ob 6. sv. maša z blagoslovom, mesečno sv. obhajilo za moške. Pri vseh opravih dopoldan in popoldan darovanje za župno cerkev. Popoldan ob pol treh ura molitve, pete litanije presv. Srca Jezusovega, darovanje, na to pričetek duhovnih vaj za žene.

11. Sklep duhovnih vaj za žene.

14. XXVI. ned. po bink., služba božja po navadi.

19. Sv. Elizabeta, patrona III. reda, ob 5.30 v kapeli presv. Srca Jezusovega pridiga za III. red, skupno sv. obhajilo in nato sv. maša za III. red.

21. XXVII. ned. po bink., služba božja po navadi.

28. I. adventna nedelja, ob 6. sv. maša z blagoslovom. V adventnem času je vsak dan sv. maša pred izpostavljenim Najsvetejšim ob 6. uri zjutraj.

30. Sv. Andrej, ob 7. v Čirčičah soseskina sv. maša.

POROČENI PARI:

Bradaška Anton, ključavničar v Zagrebu in Brezar Ana, r. Bitene, šivilja, Huje 17, poročena 19. septembra.

Gartner Valentin, delavec, Primskovo 15 in Štravs Katarina, kuharica, Primskovo, poročena 3. oktobra.

Gregorič Valentin, mizar, Kosovska 2 in Arh Frančiška, delavka, Kosovska 2, poročena 10. oktobra.

Zupančič Dominik, hlapec, Blejska 11 in Godec Angela, kuharica, Primskovo 112, poročena 10. oktobra.

Sivcov Igor, tehnik, Celje in Štirn Ana, odvetniška uradnica, Jenkova 14, poročena 16. oktobra.

Čenčič Janez, ključavničar, Vidovdanska 15 in Zalar Marija, služkinja, Mestni trg 9, poročena 17. oktobra.

Šenk Mihael, delavec, Kokra 92 in Podjed Ivana, Velesovo, 30, poročena 17. oktobra.

Petrovič Anton, orožnik, Planina 47 in Binder Emilija, delavka, Klanec 75, poročena 17. oktobra.

Respet Janez, kovač, Podbrezje in Hočevar Ana, delavka, Primskovo 146, poročena 17. oktobra.

Šimenc Luka, tovarniški predelavec, Kosovska 20 in Konec Marija, delavka, Čirčiče 71, poročena 24. oktobra.

Pegam Janez, mehanik, Kranj - Union in Küssel Daniela, trg. pomočnica, Prešernova 2, poročena 24. oktobra.

Pravst Ignacij, delavec Zagreb in Žvelc Marijana, služkinja, Sejmišče 1, poročena na Brezjah 26. septembra.

Gale Ludovik, trg. sluga, Ljubljana in Jurajevič Karla, delavka, Primskovo 110, poročena v Podzemlju 19. septembra.

Baloh Avguštin, čevlj. pomočnik, Klanc 3 in Tomanič Ivana, delavka, Kranj, Blejska 5, poročena na Brezjah 24. oktobra.

Vrhunc Stanislav, posestnikov sin, Orehek 14 in Kozjek Marija, posestnika hči, Čirčiče 21, poročena na Brezjah 24. oktobra.

MRLIŠKA KRONIKA:

Završnik Karel, šolski upravitelj v pokoju, umrl 2. oktobra, star 72 let.

Žužek Frančiška, kuharica, Kranj Mestni trg 7, umrla 7. oktobra, stara 70 let.

Lavrenčič Matej, mizarski pomočnik, Primskovo 106, umrl 9. oktobra, star 22 let.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA NOVEMBER:

4. Zvečer ob pol 7. uri molitvena ura pred prvim petkom.
5. Sv. maša z blagoslovom pri oltarju Srca Jezusovega.
7. XXV. ned. po bink. Zjutraj sv. maša po navadi, ob 9. z blagoslovom, po sv. maši zahvalna pesem. Popoldan ura molitve.
1. Sv. Martin, farni patron, Sv. maša zjutraj ob 6. in pol 9.
12. Dan vednega čiščenja.
14. XXVI. ned. po bink. Slovesno praznovanje sv. Martina. Zjutraj sv. maša z blagoslovom, ob pol 9. pridiga, slovesna sv. maša, popoldan ob pol 3. pete litanije M. B.
- Zjutraj in ob pol 9. po pridigi, ter popoldan darovanje za cerkev.
18. V Stražišču pričetek devetdnevnice v čast sv. Frančišku.
19. Sv. Elizabeta. Vesoljna odveza.
21. XXVII. ned. po bink. Božja služba po navadi.
28. I. adventna nedelja.

POROČENI PARI:

- Pogačnik Filip**, tovarniški delavec iz Dobrave pri Kropi in **Frančiška Štrekelj**, tov. delavka, poročena 10. oktobra.
- Jenko Iyan**, tovarniški delavec v Trnovem pri Ljubljani in **Albina Jelenc** iz Stražišča, poročena 10. oktobra.
- Ambrož Franc**, hišar v Stražišču in **Štefanija Enika**, tovarniška delavka iz Žirov, poročena 10. oktobra.
- Bratuš Dominik**, krojač iz Čepovana in **Kotar Frančiška** iz Št. Vida pri Stični, poročena 17. oktobra.
- Stele Jožef**, zidar iz Kamnika in **Terezija Papler**, tovarniška delavka iz Stražišča, poročena 17. oktobra.
- Pegam Jožef**, mizarski pomočnik v Stražišču in **Ana Kavčič**, roj. Hvastiz iz Brega, poročena 18. oktobra.
- Hafner Janez**, tov. delavec iz Stražišča in **Albina Starman**, iz Trate pri Poljanah, poročena 23. oktobra.
- Erjavc Franc**, tovarniški delavec iz Jesenic in **Burnik Zofija** iz Žirov, poročena 24. oktobra.
- Čadež Franc**, tovarniški delavec iz Stražišča in **Ivana Obed**, tovarniška delavka iz Besnice, poročena 30. oktobra.
- Bregar Janez**, tovarniški delavec iz Radeč pri Zidanem mostu in **Frančiška Rant** iz Javornika pod Sv. Joštom, por. 31. oktobra.

MRLIŠKA KRONIKA:

- Podobnik Antonija**, hišarja žena iz Stražišča, umrla 5. oktobra, stara 52 let.
- Ziherl Franc**, posestnika sin iz Sred. Bitnja, umrl 13. oktobra star 4 leta.
- Gustav Schiffrer**, župnik v pokoju iz Brega, umrl 12. oktobra, star 78 let.
- Kepic Franc**, posestnik iz Gor. Save, umrl 29. oktobra, star 40 let.
- Rozman Frančiška**, posestnika žena v Stražišču, umrla 29. oktobra, stara 36 let.
- Porenta Janez**, posestnikov sin iz Stražišča, umrl 31. oktobra, star 30 let.

Razno

Pokopališče na Primskovem. Iz starega dela pokopališča so se prenesle kosti na novo pokopališče v sredo 13. oktobra iz onih grobov, ki so po novem pokopališkem redu in načrtu opuščeni. Na zapadni strani cerkve je sedaj pokopališče že skoro popolnoma urejeno, drugod se bodo grobovi polagoma urejevali in spomeniki prestavljali v novo vrsto. Pred cerkvijo in na zapadni strani je sedaj kar lepo; spomladi se bo ure-

ditev končno dovršila še z nekaterimi nasadi. Otroško pokopališče se bo polagoma uredilo, kakor se bodo upuščali tam grobovi za odrasle in sproti pokopavali otroci.

Osebnne spremembe. V zadnji številki Kranjskega zvona je bilo objavljeno, da je premeščen v Kranj g. kaplan **Martin Stare** iz Št. Petra pri Novem mestu. Imenovani gospod se je že priselil v Kranj dne 16. septembra, pa je odšel že drugi dan nazaj v Št. Peter in je bil na to nastavljen v Kranj g. **Jožef Vovk**, ki je dosedaj eno leto služboval kot kaplan na Dobravi pri Ljubljani. G. J. Vovk je nastopil kaplansko službo v Kranju 1. oktobra in je prevzel verouk v šoli na Primskovem. V nedeljo, dne 3. oktobra se je izselil iz Primskovega v Repnje preč. g. **Jemec Anton**, župnik v pokoju, ki je 11 let vestno oskrboval podružnico na Primskovem. Gospoda Jemca smo prosili, da bi še ostal na Primskovem, pa je smatral, da radi raznih okoliščin ne more več ostati na Primskovem in je ustregel prošnjam č. šolskih sester v Repnjah, ki so ga ponovno prosile, da bi prevzel dušno pastirstvo v Repnjah.

Struževo. Službeni list z dne 16. oktobra 1937. je priobčil vest, da so kraljevi namestniki na predlog notranjega ministra dr. Korošca odločili, da se katastralna občina Struževo izloči iz občine Naklo in se priključi občini Kranj. Lani je bila vas Struževo že priključena župniji Kranj in letos se je vaščanom v Struževem ustreglo, da so prišli tudi še v občino Kranj. To je bilo v vsakem oziru potrebno. Po tej ureditvi je kranjska župnija končno arondirana tako, da se njene meje na levem bregu Save ujemaajo z mejami kranjske občine in da so vsi šolski otroci kranjskih osnovnih šol iz domače župnije. Kakor kaže ves razvoj Kranja in okolice bo najbrž prišlo v doglednem času še do tega, da bo priključena Kranju tudi občina Stražišče in bo tako vsa občina obstojala iz dveh župnij, ki skupno že danes štejeta okrog 12.000 duš.

Oltar M. B. v župni cerkvi je v zelo slabem stanju. Je ves lesen in črviv. Oltar sam je brez vsake umetniške vrednosti, ker je napravljen v slogu takozvane „mizarske gotike“, brez vsakega umetniškega zanosa. Že par let, odkar je župna cerkev prenovljena, se čujejo glasovi, da bi bilo treba popraviti in olepsati šmarnični oltar. Oktobra meseca so se zopet oglasile nekatere požrtvovalne dame v Kranju in se ponudile, da bi same prevzele stroške za popravo tega oltarja. Vprašal sem prof. Vurnika, kaj on misli o tej zadevi, pa mi je izjavil, da je oltar v vsakem oziru tako slab, da bi bil denar vržen proč, če bi hoteli kaj popravljati. Prof. Vurnik je mnenja, da bi bilo najbolje, da se ta oltar odstrani in napravi nov. Napravil bo primeren načrt, ki se bo kje razstavil in — če bo ugajal — se bo organiziralo nabiranje prostovoljnih prispevkov za novi šmarnični oltar. Če se bo nabralo dovolj prispevkov, bomo na to oltar naročili, da bi imeli prihodnje šmarnice že pri novem oltarju.

Nova okna v prezbiteriju. V začetku oktobra so strokovni delavci tvrdke Julij Klein v Ljubljani montirali dve novi okni v prezbiteriju, ki sta napravljeni po načrtih gospe Helene Vurnikove. Vse delo je stalo z načrti vred Din 14.000. Skoro vse stroške za obe okni je plačala neka gospa, ki noče biti imenovana. Radi teh dveh oken je bilo mnogo debat in skrbi. V Jugoslaviji ni primernega mojstra, ki bi mogel napraviti okna s slikami in bi bilo treba slike izvršiti v inozemstvu, kar bi okna zelo podražilo. Radi tega in še nekih nesporazumljenj se ni izvršil prvotni lepi načrt ge. Helene Vurnikove, ki je napravila 12 slik, ki bi bile v posameznih poljih na obeh oknih. Na to je napravila omenjena gospa umetnica sedanji načrt. Ko smo za vzorec zasilno montirali pri enem okno le eno polje, so mnogi zmajevali z glavami nad takim vzorcem, za to me je zelo skrbelo, kakšen utis bo napravilo celotno delo. Ko pa je bilo vse izvršeno, je bila vsa župnija z novimi okni prav zadovoljna. Kadar bo v tem slogu napravljeno še okno v sredini, bo vse ozadje našega glavnega oltarja, kakor krasen okvir zlatemu nastavku in se bo prezbiterij kar kopal v raznih barvah.